

Nr 147.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående utsträckning i vissa fall av i 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen stadgade tidsfrister för åtnjutande av tullfrihet; given Stockholms slott den 7 mars 1941.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:ts Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 7 mars 1941.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

Enligt 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen må på särskild framställning tullfrihet under viss tid medgivas för

a) varor, som inkomma:

för att repareras eller kompletteras inom landet och som äro avsedda att därefter återutföras;

för att komplettera vara, som är avsedd att utföras ur riket;

för att förevisas såsom prov eller mönster eller såsom utställningsföremål och därefter återutföras och vilka sålunda icke äro att anse såsom i försäljningssyfte införda;

för att användas såsom modeller eller mätverktyg eller för annat dylikt ändamål vid tillverkning av exportvara och som äro avsedda att därefter återutföras;

för att användas vid anordnade tävlingar, idrottsfester eller under andra liknande förhållanden, vid tillfälliga föreläsningar eller tillfälliga teater- eller cirkusföreställningar och därefter återutföras;

för att avprovas och eventuellt återutföras; dock endast då fråga är antingen om enstaka föremål eller om varor, som icke skäligen kunna antagas vara införda i försäljningssyfte; eller

för att användas vid avprovning av vara, som är avsedd att utföras;

b) med varor inkommande emballage, som icke skall inräknas i varornas vikt eller värde och som är avsett att återutföras, ävensom för återutförelse avsedda järneylindrar, vilka inkomma med förtätade gaser och för vilka särskild tull skall utgå;

c) särskilt inkommande emballage, avsett att återutföras med varor, dock med undantag av begagnade smördrittlar;

d) instrument, redskap, verktyg och andra dylika föremål, vilka införas under sådana omständigheter, som i 5 § f) tulltaxeförordningen avses, men för vilka tullfrihet enligt nämnda författningsrum icke medgives;

e) radiomottagningsapparat, som medföres av resande, vilken endast tillfälligtvis skall vistas inom riket; samt

f) sto, som införes för att betäckas och därefter återutföras.

Tullfrihet enligt nämnda författningsrum må icke medgivas för längre tid än ett år från införelsen, dock må tiden utsträckas till högst två år, då tullfrihet medgives för varor, som inkomma för att användas antingen såsom modeller eller mätverktyg eller för annat dylikt ändamål vid tillverkning av exportvara eller ock vid avprovning av vara, som är avsedd att utföras.

Närmare bestämmelser för tillämpning av den i ovanberörda författningsrum förutsatta temporära tullfriheten äro meddelade i 58—71 d §§ tillämpningsföreskrifterna till tulltaxeförordningen.

I särskilda till Kungl. Maj:t ställda skrifter ha framställningar gjorts om förlängd temporär tullfrihet för emballage av olika slag utöver den stadgade tidsfristen. Sålunda ha framställningar härom inkommit från Blekinge läns äggcentral, förening u. p. a. och speditören S. Aug. Anderson i Malmö i fråga om äggemballage samt från aktiebolaget Karlshamns oljefabriker, aktiebolaget Iggesunds bruk och Svenska cellulosaföreningen i fråga om järnfat avsedda att användas såsom emballage vid export av oljor och vissa kemiska produkter. Såsom stöd för framställningarna, vilka gälla betydande tullbelopp, ha åberopats dels handelsavspärrningen västerut och dels i Sverige utfärdade exportförbud för de varor, till vilka emballaget skolat användas.

Generaltullstyrelsen har i utlåtanden över ansökningarna funnit sig icke kunna förorda bifall till desamma, enär bestämmelserna i tulltaxeförordningen i förevarande fall icke medgäve utsträckning av tidsfristen för återutförelse utöver ett år från införelsen.

Sedan härefter i en inom finansdepartementet uppgjord promemoria ifråga-

satts inhämtande av riksdagens bemyndigande för Kungl. Maj:t att i särskilda fall utsträcka den fastställda tidsfristen för tullfri disposition av varor, tillhörande vissa av de i förberörda författningsrum angivna varukategorierna, har generaltullstyrelsen i ett den 27 februari 1941 häröver avgivet utlåtande förklarat, att från styrelsens sida icke vore något att häremot erinra. Det bemyndigande, som riksdagen förutsattes skola lämna Kungl. Maj:t, borde emellertid enligt styrelsens mening gälla samtliga i 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen inrymda stadganden. Vidare ansåge styrelsen det önskvärt, att bemyndigandet jämväl komme att omfatta de ansökningar, som vore på Kungl. Maj:ts prövning beroende. Nya ansökningar syntes också böra i fall, då tulldeposition kvarstode, kunna upptagas utan hinder av att de legala fristerna utlöpt.

Den i 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen stadgade tidsfristen av ett, i vissa fall två år för åtnjutande av tullfri disposition av vissa varor synes i nuvarande krisläge, med avspärrade eller försvårade handelsförbindelser utåt, icke vara tillfyllest, och fall föreligga då det icke varit möjligt att återutföra varor inom stadgad tid med påföljd att varuhavare blivit skyldig gälda tull för gods, som icke är avsett att kvarbliva inom landet. Jag finner det därför önskvärt, att möjlighet beredes Kungl. Maj:t att i särskilda fall utsträcka fristen för återutförelse utöver den i författningsrummet fastställda tiden. Härtill erfordras bemyndigande av riksdagen. Jag föreslår, att sådant bemyndigande, vilket lämpligen bör gälla för tiden intill utgången av juni månad 1943, inhämtas. Därvid förutsätter jag, att bemyndigandet må tillämpas även i fråga om redan utgångna tidsfrister, såvida ansökning om förlängning är på Kungl. Maj:ts prövning beroende eller framdeles göres i fall, då tull ännu icke erlagts.

*Departements-
chefen.*

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att bemyndiga Kungl. Maj:t för tiden intill utgången av juni månad 1943 att i särskilda fall medgiva utsträckning av tullfrihet, varom i 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen stadgas, utöver i nämnda författningsrum bestämd längsta tid.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

V. Schwartz.